

ڄُمَّاتُونَه خوشبو دار ساتیء

پښتو ترجمه:
مجلیس تراجم
(دعوت اسلامی)

شیخ طریقت، امیر اہلیسنت، بنی دعوت اسلامی، حضرت علامہ مولانا ابو بلال
محمد الیاس عظیار قادری رضوی
دامت برکاتهم العالیة

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيمِ يَا مَوْلَاهُ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ

د کتاب لوستلو دعا

ديني كتاب يا اسلامي سبق لوستلو نه مخکبن دا لاندي دعا لولي

إِنْ شَاءَ اللّٰهُ تَعَالٰى ثُمَّ هُنَّ مَنْ يَرْجِعُونَ

اللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمه: اے الله جل جلاله په منوره د علم او د حکمت دروازې برسيه [يعني بيته]

کړې او په منوره خپل رحمت راناژل کړې! اے عظمت او بزرگی والا!

(مستظرف ج ۱ ص ۴۰ دار الفکر بیروت)

طباعت
مدينه: تبع
و مفترض

(اول او آخر کښ ټويو څل دُرود شریف اولولي)

ڄماتونه هوشبوداره ساتئ

د رسالي نوم:

.....

اول خڅل:

.....

تعداد:

ناشر: مكتبة المدينة العالمي مدنی مرکز فیضان مدينه، باہو المدينه کراچی.

مَدِنِي عَرْض: بَلْ چَا تَه دَدِي رسالِي دَچَابِ كُولُوا جاَزَتِ نَشَتَه

كتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کښ خه بنکاره خامي وي یا پانړې کېي وي یا په
باښېنګ کښ مخکبن وروسته لګیدلي وي نو مكتبة المدينة ته رجوع اوکړئ.

جُماتونه خوشبوداره ساتئ

د شیخ طریقت امیرِ اہلِ سُنّت، بانی دعوتِ اسلامی حضرت علامہ، مولانا، ابو یلال محمدِ ایاس عطار قادری، رضوی دامت برکاتہم العالیہ د بیان دا رساله ”کالے بچھوں“ په اردو ژبه کښ لیکلی شوي ده.

مجلس تراجم (دعوتِ اسلامی) د دی رسالی په آسانه پښتو ژبه کښ د وس مناسب د ترجمہ کولو کوشش کړي دی. که چرې په دی ترجمہ کښ د خه غلطی یا کمی، زیاتې او مومنی نوستاسو په خدمت کښ عرض دی چه مجلس تراجم ته خبر وکړئ او د ثواب حقدار جوړ شیء.

پیشکش:

مجلس تراجم دعوتِ اسلامی

برائے رابطہ:

عالیٰ مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران

پرانی سبزی منڈی، باب المَدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 7213

Email: 📩 translation@dawateislami.net

فهرست

جُمَاتُونَه خوشبوداره ساتي

1	د درود شریف فضیلت
1	حُصُور ﷺ په جُمات کښ بلغم ولیدل نو خفه شو
2	فاروقِ اعظم او په جُمات کښ خوشبو
2	جُمَاتُونَه خوشبوداره ساتي!
2	د ائير فريشنر په وجه کينسر کيدي شي
3	که په خُله کښ بدبوئي وي نو جُمات ته ننوتل حرام دي
5	که په خُله کښ بدبوئي وي نولمۇنخ مکروه وي
6	د بدبوردارو مرهمو لگولو سره جُمات ته دراتلو منع
7	كچه پياز خورپلو سره هُم خُله بدبورداره كيري
7	جُمات ته كچه غوبنه مه ورئ.
8	د كچه پيازو والا چكنىع نه محتاط اوسىع
8	په گنه کښ اگربىتىع بلوول
9	د بدبوراري خُلي سره د مسلمانانو گنپري ته د تللو مُمانعَت
9	د لمانخه په وختونو کښن كچه پياز خورپل خنكه دي؟
11	كچه پياز خورپلو وخت کښن يئش الله مه لولي
11	د خُلي د بدبوئي معلومولو طريقه
13	د خُلي د بدبوئي علاج
14	د خُلي د بدبوئي مَدَنَى علاج
15	استنجا خاني د جُمات نه خومره لري پسکار دي؟
16	په خپل لياس وغireه باندي د غور کولو عادت جور كري
19	جُمات ته د ماشوم راostلو مُمانعَت

20	غوبنه او مهیان خرڅولو والا
20	په اُودو په خُله کښ بدبوئی پیدا کېږي
21	د ځینې خوراکونو په وجه په خوَله کښ بدبوئی
22	د څُلپي د صفائی طریقه
22	ګیره د بدبوئی نه ساتې
23	د خوشبودارو تیلو جوړلو آسانه طریقه
24	که کیدې شي نو هره ورځ لامبي
	که کیدې شي نو هره ورځ لامبي څکه چه د کافي حده پوري به د بدن بیرونی بدبو
	لري کېږي او دا د صحت د پاره هم فائده مند دي. (خو معتکِفين ډ د ڄمات په
	غسل خانو کښ بي د سخت ضروته نه لامي څکه چه د لمونځ گزارو د پاره د
	اوداسه د او بو تنګي کیدې شي او هله لامبي چه غسل خاني په ڦنائي مسجد
	کښ وي، او که په خارج مسجد کښ وي نو د غسل جمعه اجازت هم نشهه صرف
24	د فرض غسل اجازت دي)
24	عمامه وغیره د بدبوئی نه د ساتلوا طریقه
25	عمامه خنګه پکار ده
26	د خوشبو لکولونیټونه او موقعې
29	خپل غابنونه په غور سره په آئنه کښ او ګوري
30	د غابنونو بهترین پودر

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدَ فَأَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ السَّيِّطِنِ الرَّجِيمِ يَسِّعْ أَنٰهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

جماتونه خوشبوداره ساتي

شیطان که هر خومره ناراستی درولي خوتاسو دا رساله پوره ولوئ او
خپل آخِرت بنه کرئ

د درود شریف فضیلت

د الله تعالی خوب نبی، رسول عَرَبِی صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰیْہِ وَاٰلِہٖہِ وَسَلَّمَ فرمائی: چا چه په
ما باندې په توله ورخ کبن زر څله درود شریف ولوستو هغه به تر
هغه وخته پوري نه مر کېږي تر خو چه په جَنَّتَ کبن خپل خای
ونه ویني. (الْتَّرْغِيبُ وَالْتَّرْهِيبُ ج. ۲، ص ۳۲۸ حديث ۲۲)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

حُضُور صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰیْہِ وَاٰلِہٖہِ وَسَلَّمَ په جُمات کبن بلغم ولیدل نو خفه شو

يو خل حُضُور اکرم، رسول مُحَمَّدَ صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰیْہِ وَاٰلِہٖہِ وَسَلَّمَ په مسجد
نَبَوِی عَلٰی صَاحِبِهَا الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ کبن قبلې طرف ته بلغم پراته ولیدل نو
خفگان ئې بنکاره کړو. دا ئې چه وکتل نو یوه انصاریه صحابیه
رَحْمَنُ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ را پاخیدله او هغه ئې په ګرولو صفا کړل او په هغه

خائ ئي خوشبو ولکوله. حُضُور ﷺ د خوشحاله
کيدو په انداز کبن اوفرمائيل: مَا أَحْسَنَ هَذَا يعنى دي زنانه خومره
بهترین کار وکرو. (نسائي ص ۱۲۶ حدیث ۷۲۵)

فاروق اعظم او په جُمات کبن خوشبو

حضرت سیدنا عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه به په هره جمعة
المبارک په مسجد تبوي الشريف على صاحبها الشفاعة والسلام کبن د خوشبو
لوگې کولو. (مستدرابی یغلی ج ۱ ص ۱۰۳ حدیث ۱۸۵)

صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ!

جُماتُونَه خوشبوداره ساتي!

ام المؤمنين حضرت سیدتنا عائشه صديقه رضي الله تعالى عنها روایت
فرمائي چه: حُضُور پُرْنُور ﷺ په محلو کبن د
جُماتُونَه جورلو حُكم ورکړو او دا چه هغه صفا او خوشبوداره
وساتلي شي. (أبو داؤد ج ۱ ص ۱۹۷ حدیث ۴۰۵)

د ائير فريشنر په وجه کينسر کيدي شي

خوبو خوبو اسلامي ورونو! معلومه شوه چه جُماتُونَه په عُود،
لوبان او اکربتي وغیره خوشبوداره ساتل د ثواب کار دي. خو په

جُمات کبن داسې تیلې مه بَلَوئ چه د بارُودو بدبوئي تري اوخى
 ځکه چه جُمات د بدبوئي نه بچ کول واجب دي. لوبان يا اگربتئ
 وغирه بهر دومره لري بلوئ چه جُمات ته د بارودو بدبوداره لُوكې
 نه راخى، بيا ئې جُمات ته راوري. اگربتئ په يو غت لوښي وغیره
 کبن اينبول ضروري دي چه د هغې ايرې د جُمات په فرش
 وغیره نه پريوخي، که د اگربتئ په پاكت باندي د کوم يو
 ژوندي خيز تصوير وي نو هغه تري وگروئ. په جُمات (کورونوا
 موټرو) کبن په "ائير فريشنر" (AIR FRESHNER) [يعني د اسپري]
 خوشبو مه شيندئ ځکه چه د دي کيمائي مادې په هوا کبن
 خوري شي او د ساه په ذريعه سگي ته داخلېي او نقصان
 رسوي. د يو طېي تحقيق مطابق د ائير فريشنر د استعمال سره د
 خرمنې ناسور [يعني کيسنر] هُم کيدي شي. کوم خائې چه عرف
 وي هلته د جُمات په چنده باندي د خوشبوئي کولو اجازت دي او
 کوم خائې چه عرف نه وي هلته د خوشبو د صراحت [يعني
 وضاحت] کولو سره د دي د پاره جُدا چنده حاصلوي.

که په خُله کبن بدبوئي وي نو جُمات ته ننوتل حرام دي

خوبو خوبو اسلامي ورونپرو! د لوړې نه د کم خوراک کولو [يعني
 د خان پوره نه مړولو] عادت جور کړئ یعنې چه لا نور خواهش مو

کيبري او تري بس كري. كه بنه په مره خيته خوراکونه کوي او وخت بي وخته سيخ کباب، برگر، الوجهولي، پزي، آئسکريم، يخچي بوتلي وغیره خيتي ته اچوي او خيته مو خرابه شوه او خداخواسته د "گنده دهنئ" يعني د خلپه نه د بدبوئي راتلو په مرض کين اخته شوي نو په سخت امتحان کين به پريوچئ، خكه چه که د خلپه نه بدبوئي راهي نو جمات ته داخليدل حرام دي، تر دي چه خه وخت د خلپه نه بدبوئي راهي نو هげ وخت د جمعي د لمانخه د پاره هم جمات ته ننوتل گناه ده. ولپه چه د فكر آخرت د کمي په وجه اکثر خلق د خوراک حرص زيات لري او نن صبا هر طرف ته د "فود گلچر" [يعني د قسم قسم خوراکونو د رواج] دور دي، په دي وجه د يو شمير خلقو د خلپه نه بدبوئي راهي. زما د دير خله تجربه د چه کله خوک خله رانزدي کري او خبره کوي نو د خلپه نه ئي بدبوئي راهي او زه په ساه بندولو مجبوره شم. کله إمام او مؤذن هم د گنده دهنئ په مرض کين اخته کيبري که داسي وشي نو فوراً چوتيانې راخستل او علاج کول پكار دي خكه چه په خله کين د بدبوئي کيدو په وجه جمات ته ننوتل حرام دي.

افسوس! دير داسې کسان چه د هغويي د خُلې نه بدبوئي راخي
 مَعَادَ اللَّهُ هغويي هُم په جُمات کبن مُعتَكِف شي [يعني په اعتكاف کبن
 کښي]. ياد ساتي! شرعی حُکم دا دي چه که د اعتكاف په دوران
 کبن هُم د چا په خُلې کبن د بدبوئي مرض پيدا شي نو اعتكاف به
 ماتوي او د جُمات نه به حُي. وروسته د بيا د يوي ورخې د اعتكاف
 قضا وکړي. په رَمَضَانُ الْبُنَارَك کبن د کباب، سموسو او نورو سرو کړو
 خیزونو او د قِسم غورو خیزونو د دير خوراك په وجه د خُلې د
 بدبوئي والا مريضان زيات شي، د دي بهترین علاج دا دي چه ساده
 خوراك کول پکاردي او په هغې هُم خان پوره مړول نه دي پکار او
 هاضمه هُم صحيح ساتل پکاردي. او چه کله هُم خوراك وکړي نو د
 خلال کولو او په بنه طریقه د خُلې پاکولو عادت جوړول پکاردي،
 که داسې ونکړي نو د خوراك زري د غابسونو په چاونو کبن پاتې
 شي او بيا سخا شي او بدبوئي کوي. صرف د خُلې بدبوئي نه بلکه د
 هر قِسم بدبوئي نه جُمات بچ ساتل واجب دي.

که په خُلې کبن بدبوئي وي نو لُمونځ مکروه وي

په فتاوى رَضَوِيَّه، جلد ٧، صفحه ٣٨٤ کبن دي: په خُلې کبن د
 بدبوئي کيدو په صورت کبن(په کور کبن کړي) لُمونځ هُم مکروه دي

او په داسې حالت کښ جُمات ته تلل حرام دي تر خو چه خُله پاکه نه کېي. او بل لمونځ کوونکي ته تکلیف رسول حرام دي او که بل لمونځ کوونکي نه وي نو هُم د بدبوئي نه ملائکه [يعني فربنستو] ته هُم تکلیف رسی. په حدیث کښ دي: د کوم خیز نه چه انسان تکلیف محسوسوي، فربنستې هُم د هغې نه تکلیف محسوسوي.

(صحیح مُسْلِم ص ۲۸۲ حدیث ۵۶۴)

د بدبودارو مرهمو لکولو سره جُمات ته د راتلو منع

اعلیٰ حضرت، إمام اهلِسُّنَّةِ، مُحَمَّدٌ دین و مِلَّت مولانا شاه إمام آحمد رضا خان رحمه اللہ علیہ فرمائی: ”د چا په بدن کښ چه بدبوئي وي چه د هغې نه لمونځ کوونکو ته تکلیف رسی مَثَلًا مَعَادَالَّه كنده دَهَن (يعني خوک چه د څُلپي نه د بدبوئي راتلو مریض وي)، کنده بغل (يعني خوک چه د تَرَخُونَوْنَه د بدبوئي راتلو مریض وي) يا چا چه د خارخت وغیره په وجه گوګړ لکولي وي (يا بل خه بدبوداره مرهم يا لوشن ئې لکولي وي) هغه د هُم جُمات ته د راتللو نه منع کړې شي.“

(فتاویٰ رَضَوَیَہ مُخَرَّجَہ، ج ۸، ص ۷۲)

کچه پیاز خورلو سره هُم خُله بدبوداره کیري

کچه مولىء، کچه پیاز، کچه اُربه او هر هغه خيز چه د هغې بوئي ناخوبنه وي، چه خوك او خوري نو تر هغې پوري جمات ته تلل جائز نه دي ترخو چه ئې د لاسونو يا خلبي وغيره نه بدبوئي خي حككه چه ملائكه [يعني فربنتو] ته د هغې نه تکليف رسی.

په حدیث شریف کبن دی، د الله تعالیٰ خور محبوب ﷺ فرمائی دی: ”چا چه پیاز، اُربه، يا گندنه (داوري په شان يوه سبزي) او خورله هغه د زمونږه جمات ته نزدي بالکل نه راخې.“ (صحیح مسلم ص ۲۸۲)

او فرمائي: ”که خورل ئې غوارې نو پاخه ئې کړئ او بُويي ئې لري کړئ.“ (آبوداؤد ج ۳ ص ۵۰۶ حدیث ۳۸۲۷)

جمات ته کچه غونبه مه ورئ

صدر الشریعه، بدروالطريقه حضرت علامه مولانا مفتی محمد امجد علي اعظمي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائي: په جمات کبن کچه اُربه او کچه پیاز خورل يا د خورلو نه پس تلل جائز نه دي تر خوئې چه بوئي باقي وي او هُم د حُکم د هر هغه خيز دې چه هغه بوئي لري لکه گندنه (دا د اُربه په شان يوه سبزي وي) مولىء، کچه غونبه او

د خاورو تيل او هغه تيلي چه د هغې د مړلو سره بوئي پيدا کيږي
 يا هوا خارجول وغیره وغیره. خوک چه د ګنډه ډَهْنَىءَ مريض وي يا ئې
 د زخم نه بدبوئي حې يا ئې خه بدبوداره دوائي لکولې وي نو تر خو
 پوري چه بدبوئي نه وي ختمه شوي هغه ته جُمات ته راتلله منع دي.
 (بهارشريعتج، ص ٦٤٨) کچه غوبنه يا پاك خيز چه [په خه پونړي وغیره
 کن] داسي ونځښتي شي چه معمولي بوئي هُم تري بهرنه را اوڅي
 نو بيا جُمات ته ورلو کبن باک نشيته.

د کچه پیازو والا چکنې نه محتاط اوسي

د کچه پیازو والا تورو چنرو، چهولو، رائشي او چکنې او د کچه
 اورې والا د اچارو د چکنې وغیره خورلو نه د لُونځونو په وختونو
 کبن ځان ساتي. کله کله په شامي کباب او سموسو کبن هُم د کچه
 پیازو بوئي محسوسيري لهدا د لمانځه نه مخکښن هغه هُم مه خوري
 او داسي بوئي والا خيزونه جُمات ته د راولو هُم اجازت نشيته.

په ګنړه کبن اګربتئ بلول

د مسلمانانو په اجتِماع کبن د خوشبو کولو په نیټ اګربتئ
 وغیره بلول د ثواب کار دي. که د لُوبان يا اګربتئ د لوګي نه چا ته

تكلیف رسی نو په داسې موقع خوشبو بلول نه دي پکار، هم دغسې په گنړه باندې په زیات مقدار کښ ”خوشبودارې او به“ هم مه شیندئ ځکه چه عام طور د دي نه خلق تنگیږي او پریشانه کېږي.

د بدبودارې څلې سره د مسلمانانو ګنړې ته د تللو مُمانعت
مُقَسِّيرِ شَهِيرِ حَكِيمِ الْأَمَّةِ حضرت مُفتی احمد یار خان رحمۃ اللہ علیہ
 فرمائی: د مسلمانانو ګنړې، دریں قُرآن مجلسونو، د ګُلَمَاءِ دین او اولیاء کاملين دربارونو ته بدبوداره څله مه څی. نور فرمائی: تر خو ډی چه په څله کښ بدبوئی وي تر هغې پوري په کور کښ او سه، د مسلمانانو جلسو او ګنړې ته مه ورځه، چیلم خبیلو والو، تماکو استعمالولو والو او د پان خورلونه پس څله نه وينخلو والو ته عبرت اخستل پکار دي. **فقهائے کرام** رحمۃ اللہ علیہ فرمائی: چا ته چه د ګنده دهنه بیماری وي هغه ته د جُمَاتُونَه حاضري معاف ده.

(مرآۃ البناجیح ج ۶، ص ۲۵، ۲۶)

د لمانځه په وختونو کښ کچه پیاز خورل خنګه دي؟

سوال: ”ګنده دههن“ ته د جُمَات حاضري معاف ده، نو آیا د کچه پیازو رائته [يعني د ماستونرۍ چکنۍ] یا ټکیدلي چکنۍ یا داسې کباب

او سموسي چه په هغې کښ اوړه او پیاز سم نه وي پاخه شوي او بوئي تري راخي يا د باجري هغه ډوډئ چه په هغې کښ کچه اوړه شامله وي داسي خوراک وغیره د جمعي د لمانځه نه لبر ساعت مخکښ په دي نیټ خورل خنګه دي چه په خله کښ مې بدبوئي پیدا شي او جموعه راباندي واجب پاتې نه شي!

جواب: داسي کول جائز نه دي. مئلاً کوم خائي کښ چه د ماسختن د لمانځه جمعه په اول وخت کېږي نو هلتنه د مانبام د لمانځه نه پس داسي چکني يا سلاط وغیره نه خوري چه په هغې کښ کچه مولۍ، کچه پیاز يا کچه اوړه وي څکه چه دومره زر خله پاکول او جميات ته رسيدل مشکل وي خو که زر خله پاکيدي شي يا په بله خه وجه د جميات د حاضرئ نه معذوره وي لکه بسخه. يا په لمانځه کولو کښ لا ډېر وخت وي او د هغه وخته پوري به بوئي ختم شي نو بيا خورلو کښ باک نشيته. اعلیٰ حضرت، إمام اهل‌سنت، مجید دین و ملّت مولانا شاه إمام أحمد رضا خان رحمۃ اللہ علیہ فرمائی: کچه اوړه او پیاز خورل چه بېشکه حلال دي او د هغې د خورلو نه پس چه تر خو پوري ئې بوئي لار نه شي [تر هغې] جميات ته تلل منع دي خو

کوم چيلم چه داسې تينگ او بې اهتمامه وي چه مَعَاذَ اللَّهِ تَغْيِيرٌ باي (يعني أُوكده بدبوئي) پيدا کوي چه د جَمِعِي د وخته پوري په خله وينخلو هُم پوره نه لري کيږي نو جَمِعِي ته نزدي د هغې خببل شرعاً ناجائزه دي خكه چه اوس هغه د جَمِعِي د پريبندو او د سَجَدَه د پريبندو [باعث جورېري] او يا به د بدبوئي سره جُمات ته د نوتلو (سبب) وي او دا دواړه ممنوع او ناجائزه دي او (دا شرعی اصول دي چه) هر مُباح فِنَفِسِه (يعني هر هغه کار چه په حقيقت کښ جائز وي خو) د أمرِ ممنوع طرف ته مُؤَدِّي (يعني د ممنوع کار طرف ته بوتلوا والا) وي هغه منع او ناروا دي. **(فتاویٰ رَحْمَوْيَةٍ، ج ۲۵، ص ۹۴)**

کچه پياز خورلو وخت کښ ِسُمِ اللَّهِ مه لَوْلَه

فتاویٰ فيض الرَّسُول جلد ۲ صفحه ۵۰۶ کښ دي: د چيلم، بيرې او سکريت خببلو او د (کچه) اوږدي او پيازو په شان خيزونو د خورلو وخت کښ او د نجاست [يعني ګندګي] په څائيونو کښ ِسُمِ اللَّهِ وئيل مکروه دي.

د خُلپِي د بدبوئي معلومولو طريقه

که په خله کښ تَغْيِيرِ رَأْيَه (يعني بدبوئي) وي نو خومره پيرې مسواك او خله وينخلو سره چه د هغې إزاله (يعني لري کول) کيدي

شي (هجه هُمره خله خُله وينخل وغيره) لازم دي، د دي د پاره هيچ حد مقرر نه دي. بدبوداره گشيف (يعني تپينگ) د بي احتياطه چيلم خبنلو والؤته د دي خيال (ساتل) سخت ضروري دي او د هغويي نه زيات سكريت خبنلو والا ته [احتياط پکار دي] خكه چه د دي بوئي د مرگبو تماكونه هُم دير سخت او د اوگد وخته پوري وي او د دي تولونه زيات آشد [يعني دير زيات د احتياط] ضرورت تماکو خورلو والؤته د دي چه د هغويي په خلو کبن د هغې پاتري (يعني د لوگي په خائي پخپله تماکو) نښتي وي او خله ئې د بوئي نه د که وي. دا تول د د هغې پوري مسواك کوي او خله د وينځي چه خله بالکل صفا شي او د بوئي پکبن بالکل خه نښه پاتي نه شي او د دي امتحان داسي دي چه لاس خپلي خُلې ته نزدي کړئ او خله بيرته کړئ او په زوره زوره د حلق نه درې خله پوره ساه په لاس کبن واخلیع او فوراً ئې بوئي کړئ. بغیر د دي [يعني بغیر د داسي کولو] نه د دنه بدبوي پخپله کمه محسوسيري او چه کله په خله کبن بدبوي وي نو جمادات ته تلل حرام، لمانځه کبن داخليدل منع [دي]. وَاللَّهُ أَعْلَمُ

(فتاویٰ رضویہ مُخَرَّجہ، ج ۱، ص ۶۲۳)

د څلې د بدبوئی علاج

که د کوم یو خیز د خوراک په وجهه په څله کښ بدبوئی پیدا شي نو ”شهه دنريما“ وجوئ او تيره ئې کړئ او د ګلاب تازه يا وچ شوي ګلونه په غابنونو پوري اومبرئ **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** تعالى فائده به وشي. خو که د خيتي په خرابې په وجهه د څلې نه بدبوئي رائي نو د ”کم خوراک“ کولو [د عادت] سعادت حاصل کړئ او د لوړې برکتونه حاصل کړئ **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** تعالى د بنپو دردونو او د بدن د مختلفو حصو د دردونو، د قبض او د معدي د سوزيدو، د څلې پخيدو او دائمي نزلي او توخي او د مرئ د خوګيدو او دورو وينې کيدو وغیره ډیرو مرضونو سره به د څلې د بدبوئي نه هم خلاص شي. د لوړې نه کم خوراک کولو [يعني خان پوره نه مړولو] سره د آتيا فيصده مرضونو نه بچ کيدل کيدي شي. (د تفصيلي معلوماتو حاصلو د پاره د فيضان سنت باب ”د خيتي قفل مدینه“ ولوئ) که د نفس د ځرص علاج وشي نو ډير جسماني او روحاني مرضونه به پخپله ختم شي. —

رضا نفس دشمن ہے دم میں نہ آنا

کہاں تم نے دیکھے ہیں چند رانے والے (حدائق بخشش شریف)

رضا نفس دُبِّمن دې په دوکه کښ مه راخه
تا چړې دی لیدلي داسې غټه غټه دوکه باز

د خُلې د بدبوئي مَدَنِي علاج

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى النَّبِيِّ الظَّاهِرِ

دا پاس ليکلې درود شريف په موقع موقع په يوه ساه ۱۱ خله لوائے **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** تعالی د خُلې بدبوئي به مو لري شي. په يوه ساه کښ د وئيلو بهتره طريقه دا ده چه خُلې بنده کړئ او په قلاره قلاره په پوزه ساه اغستل شروع کړئ او چه خومره کيدې شي هغه همه هوا په سکۍ [يعني په پېپرو] کښ جمع کړئ او بيا درود شريف لوستل شروع کړئ. چه يو خو خله داسې مشق وکړئ نو د ساه ماتيدو نه مخکښ مخکښ به **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** تعالی د یوولس خله وئيلو تركيب جور شي. په دې بيان شوي طريقه چه په پوزه باندي بنه خخه [يعني ديره] ساه واغستې شي او خومره کيدې شي حصاره کړې شي او د هغې نه پس په خُلې خارجه کړې شي نو دا د صحت د پاره ډير زيات فائده مند دي. په ټوله ورڅ کښ چه کله موقع وي خاص طور په بنکاره هوا کښ هره ورڅ يو خو خله داسې کول پکار دي. ما (يعني سک مدینه

(غُنْيَةً) ته يو بودا حکیم صاحب وئيلي وو چه زه د ساه اخستونه پس د نيمې گینتې پوري (يا ئې اووئيل چه) د دوو گینتې پوري هوا دننه حصاره کرم او په دې دوران كىن خپل وظائف هُم لوستلي شم. د هغه حکیم صاحب وينا د چه د ساه حصارولو داسې داسې مَشاق (يعني ماهران) په دُنيا كىن وي چه هغه سحر ساه واخلي نومابنام ئې اُباسي!

استنجا خاني د جُمات نه خومره لري پکار دي؟

د اعلى حضرت ﷺ نه تپوس وکړي شو چه د لُمُونع ګزارو د پاره استنجاخاني د جُمات نه خومره لري جورول پکار دي؟ د دې په جواب كىن اعلى حضرت، إمام اهلسُنت، مُحَمَّد دين و مِلت مولانا شاه إمام أَمَّاد رضا خان ﷺ ارشاد اُفْرَمَائِيلو: جُمات د بوئي نه ساتل واجب دي و للهذا په جُمات كىن د خاورو تيل سيزل حرام، په جُمات كىن (د بدبدارو باردو والا) تىليلي بلول حرام، تر دې چه په حدیث کىن ارشاد شوي دي چه: جُمات ته کچه غونبه ورل جائز نه دي. (سُنَّةِ إِبْرَاهِيمَ مَاجِهِ ج ١ ص ٤١٣ حديث ٧٤٨) حالانکه د کچه غونبې بوئي ډير خَفِيف (يعني ڪم) وي. نو د کوم خائِي نه چه بوئي رسی د هغه خائِي پوري به (د استنجاخانو جورولو) مُمانعت کيږي.

(فَتَّاوِي رَضْوَيَه، ج ١٦، ص ٢٣٢) د کچه غوبني بدبوئي کمه وي او چه د دي جُمات ته ورل جائز نه دي نو کچه مهې ورل خو به بدرجه اولى ناجائزه وي ځکه چه د هغې بوئي د غوبني نه زيات تيز وي بلکه کله کله د پخولو والؤد بي احتياطي په وجهه د مهې د انکولي خورلو سره په لاسونو او خُله کښ خراب بوئي پيدا شي . په داسي حالت کښ د بوئي لري کولو نه بغیر جُمات ته تلل نه دي پکار. د استنجاخانو چه کله صفائی کيږي نو هغه وخت بدبوئي چيره خوريږي. لهدا (په جُمات او استنجاخانو کښ) دومره فاصله کيدل ضروري دي چه د صفائی په موقع هُم بدبوئي جُمات ته نه شي داخليدي. که د استنجاخانو دروازې د جُمات طرف ته وي نو ضرورتاً پکښ داسي ديوال هُم کيدي شي چه دروازې بهر طرف ته بيرته کيږي او جُمات د بدبوئي نه بچ کړي شي.

په خپل لياس وغire باندي د غور کولو عادت جور کړئ

جُمات ته بدبوئي ورل حرام دي. او د هر قسم بدبوئي والا کس ننوتل هُم حرام دي. په جُمات کښ د غابونو خلال هُم مه کوي ځکه چه خوک په پابندی سره خلال نه کوي، د خلال کولو سره د هغوي د خُلبي نه بدبوئي ٿي. مُعتَكِف د په فِنائے مسجد کښ

دومره لري په غابونو کبن څلال کوي چه بدبوئي اصل مسجد ته نه داخليري. بدبداره زخم والا يا هغه مریض چا ته چه د وړو بولو يا غټو بولو خلته (Urine bag/ Stool bag) [يعني تهيله] لکيديلي وي هغه د جمات ته نه داخليري. هم دغسي د ليبارتري تيست کولو د پاره د ويستلي وينې بوتل يا د متيازو بوتل او د خاروي د حلاللو په وخت کبن وتنې وينه باندي ککري شوي جامي وغيره که په خه خيز کبن پت وي نو هم جمات ته ئې نه شي ورلي چنانچه فقهائي کرام محمد ﷺ فرمائي: جمات ته نجاست ورل اگرکه په هغې جمات ککړ نه شي يا د چا په بدن پوري چه نجاست نښتې وي د هغه د پاره جمات ته تلل منع دي. (ذالمحترج ۲۰ ص ۵۱۷) په جمات کبن په يو لوښي کبن متياري کول يا د فاصد وينه راوېستل (مثلاً د تيست د پاره د سرینج په ذريعه وينه ويستل) هم جائز نه دي. (ذر مختارج ۲۰ ص ۵۱۷)

که پاکه بدبوئي پته وي خنګه چه د اکترو خلقو د بدن نه د خوالي بوئي راخي خو د لباس [يعني جامو] نه لاندي پته وي او نه محسوسيري په دي صورت کبن جمات ته ننوتلو کبن باک نشه. هم دغسي که په رومال کبن د خوالو وغيره بدبوئي وي خنګه چه د

گرمي په موسم کېن د مخ خولې وچولو کېن اکثر کېري نو داسي رومال د په جمات کېن نه را او باسي، په جيپ کېن د پروت وي، که د عمامې يا د خولې [يعني توبيئ] لري کولو سره د خولې يا خيري وغیره بوئي راحي نو په جمات کېن د ئې نه لري کوي. چنانچه د دي په مثال ورکولو کېن مُفَسِّر شَهِير حَكِيم الْأَمَّت حضرت مُفتی احمد يار خان محمد اللہ تعالیٰ علیہ فرمائی: ”او که په خه صورت د خاورو تيلو بدبوئي لري کري شي يا په ديوه وغیره کېن داسي بند کري شي چه بوئي نه ظاهيري نو (په جمات کېن) جائز دي.“ فتاوی نعیمیه، ص ۴۹ هر مسلمان ته په خپله خله، بدن، رومال، لباس او پیزار وغیره باندې هر وخت غور کول پکار دي چه د دي نه بدبوئي خونه راحي او داسي خيرن لباس اغوستي جمات ته هم مه ئى چه خلق تري کرکه کوي. افسوس چه! د افسرانو وغیره خوا ته چه خي نوبنه لباس اغوندي او د خپل خور الله جل جلاله دربار ته د حاضريدو په وخت يعني لمانځه کېن د صفائی، سُترائي وغیره خه خاص اهتمام نه کوي. انسان چه جمات ته خي نو ڪم از ڪم هغه جامي خو د اغوندي کومې

چه دعوتونو ته د تللو د پاره اغوندي. خود دي خبرې خيال ساتِع چه لیباس د شریعت او سُنت مطابق وي.

جُمَات ته د ماشوم راوستلو مُمانَعَت

د سرکارِ مدینه ﷺ فرمان عاليشان دي: جُمَاتُونَه د ماشومانو او ليونو او اخستلو او خرڅولو او جگړي او آواز او چتولو او هُددوو قائمولو او د ٿوري رابنکلو نه وساتِع.
({ابن ماجه ج ۱۵ ص ۷۵) حدیث

داسې ماشوم چه د هغه نه د نجاست (يعني متيازو وغيره) خطره وي او ليونې جُمات ته دننه بوتلل حرام دي او که د نجاست خطره تري نه وي نو مکروه. خوک چه څلیع خان سره [جُمات ته] دننه وړي هغويي ته د دي خبرې خيال ساتل پکار دي چه که نجاست پري لکيدلي وي چه هغه تري پاک کړي او څلیع په بنپو جُمات ته ننوتل بي ادبی ده. ({ذُالْمُحْتَار ج ۲ ص ۵۱۸) ماشوم يا ليونې (يا بيهوشه کس يا چه په چا پيريان راغلي وي) اکرکه "پيمپر" ورته اچولي شوي وي، هغه د دَمَولو د پاره جُمات ته د بوتللو په شريعت کبن اجازت نشه. که تاسو داسې کسان جُمات ته د راوستلو غلطې کړي وي نو برائي کرم فوراً توبه وکړئ او آئنده

د نه راوستلو عهد وکړئ. خو فنائے مسجد مَثَلًا د امام صاحب حُجرې ته ئې بوتلې شئ هله چه په جُمات کښ دنه د تيريدلو ضرورت نه پیښیري.

غوبنه او مهیان خرڅولو والا

د غوبنه يا مهیانو خرڅولو والا په جامو کښ سخته بدبوئي وي لهذا هغوي ته پکار دي چه کله وزگارېږي نو په بنه طريقه د لامي، صفا جامي د اغوندي، خوشبو د لکوي او بيا د جُمات ته راخي. لامبل او خوشبو لګول شرط نه دي صرف مشوره مې عرض کړل، که په هره طريقه وي خو داسې تركيب کوي چه بدبوئي مکمل طور لري کيري.

په اُودو په خُله کښ بدبوئي پیدا کيري

په اُودو د خيتي ګنده هواګاني پورته راخيزې، لهذا د راييداريدو نه پس اکثر په خُله کښ بدبوئي وي. په دې باره کښ د فتاوى رَضَوِيَّه، جلد ۲۳، صفحه ۳۷۵ او ۳۷۶ نه سوال او جواب اوګوري. سُوال: د خوب نه راييداريدو باندي آيَةُ الْكُرْسِي ل OSTL خنګه دي؟ خينې استاذان چيلم خبني او شاګردانو ته (قُرآنِ کريم)

هُم وائی. جواب: د خوبه چه [خوک] راپاخی نو لاسونه او خُله د وینځی د هغې نه پس د آیة الکریمی لولي، که په خُله کښ د چیلم وغیره بدبوئی وي یا پکښن د خوراک خښناک خیز وي نو بغیر د خُلې وینڅلوا نه د تِلاوت نه کوي. کوم اُستاذان چه داسي کوي بد کوي. وَاللَّهُ تَعَالَى أَعْلَمُ. (فَتَكَوَى رَضْوَيَّهُ ج. ۲۳، ص ۳۷۵-۳۷۶) زمونبره د خوشبودار او خوب آقا ﷺ د وجود مبارک نه به هر وخت خوشبو راتله، په مِزاج مبارک کښ ئې دیر زیات نفاست [يعني دیره زیاته بهتری] وه، مِسواك به ئې د اُوده کیدو په وخت کښ [د ډیتر مبارک] سر ته پروت وو، چه رابیدار به شو د ټولو نه مخکښ به ئې مِسواك کولو. أَلْحَمَ اللَّهُ عَزَّ ذَلِكَ د اُوده کیدو په وخت کښ مِسواك سر ته اینبودل او د راپاخيدو سره مِسواك کول سُنَّت دی. رَسُولُ اللَّهِ ﷺ به چه کله د خوب نه رابیدار شونو مِسواك به ئې کولو. (أَبُو دَاوُد ج ۱، ص ۵۴ حديث ۵۷)

د ځینې خوراکونو په وجه په خوَلَه کښ بدبوئي

ځینې خوراکونه داسي وي چه د هغې د خورپو سره بدبوداره خوَلَه راخي داسي خلق د خوراکونه بدل کړي.

د خُلې د صفائی طريقه

څوک چه مِسواک نه کوي او د طعام نه پس څلال نه کوي او د غابنونو په صفائی کولو کښ سستي کوي اکثر د هغوي خُلې بدبوردارې وي. صرف رسمي طور مِسواک او د څلال ډکې غابنونو ته هسي لګول کافي نه وي. په داسې احتياط سره چه ورئ زخمی نه شي چه خومره کيدي شي یوه زره د غابنونو نه ويستل پکار دي گنبي د غابنونو په مينځ کښ به د خوراک اجزاء پراته سخا کيردي او د سختي بدبورئي باعېت به جورېږي. د غابنونو د صفائی یوه طريقه دا هم ده چه د خې خيز خورلو او چائے وغیره خبليو نه پس او د دي نه علاوه هم چه کله درته موقع وي مثلاً که په ناسته ناسته خه کار کوي هغه وخت یو ګوت او به په خله کښ اچوئ او حرکت ورکوي يعني خزوئ ئې، دغسې به د خُلې کچره او خيرې صفا کيردي. ساده او به هم صحيح دي او که مالکينې ترمې او به وي نو ان شاء الله تعالی بهترین "ماؤته واش" [يعني د خُلې ونېڅلو دوائي] به ثابت شي.

کېړه د بدبورئي نه ساتي

په ګېړه کښ اکثر د خوراک زرّات ونبلي او په او دو پکښ کله کله د خُلې بدبورداره کياري [يعني تېنکې لاري] هم داخليري او

دغسي پکبن بدبوئي پيدا شي لهذا وخت په وخت په صابن کيره وينخلل مناسب دي. هم دغسي د سر ويننته هم وخت په وخت وينخوي. فرمان مُصطفى ﷺ: "د چا چه ويننته وي د هغې اکرام د کوي." (أبوداؤدج، ص ١٠٣ حديث ٤١٦٣) يعني هغه د وينخوي، په تيلو د ئې غوروي او گمنزوی د ئې. (أشعة اللمعات، ج ٣، ص ٦١٧)

د خوشِبُودَارَو تِيلو جُورُولو آسانَه طَرِيقَه

په سر کبن د تيلو استعمالولو والا چه د سرنه توبيع يا عمامه لري کري نو بعضې وخت تري بدبوئي پورته شي لهذا د چا نه چه کيدي شي هغه د بنه او خوشِبُودَارَه تيل استعمالوي. د خوشِبُودَارَه تيلو جُورُولو يوه آسانَه طَرِيقَه دا هم ده چه د کوپري د تيلو په بوتل کبن د خپلي خوبني د عطرو يو خو خاخي گډ کړئ. خوشِبُودَارَه تيل تيار دي. (د خوشِبُودَارَو تيلو جُورُولو مخصوص ايسينس هم د خوشِبُودَارَه د دُکانُونَه تر لاسه کيدي شئ) د سر ويننته هم وخت په وخت په صابن وينخوي.

صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ

که کيدي شي نو هره ورخ لامبي

که کيدي شي نو هره ورخ لامبي ٿڪه چه د کافي حده پوري به د بدن بيروني بدبو لري ڪيري او دا د صحت د پاره هُم فائده مند دي. (خو مُعتڪيفين د جُمات په غُسل خانو ڪبن بي د سخت ضرورته نه لامي ٿڪه چه د لمونځ گزارو د پاره د اوداشه د او بوبو تنگي ڪيدي شي او هله لامي چه غُسل خاني په فنائي مسجد ڪبن وي، او که په خارچ مسجد ڪبن وي نو د غسل جمعه اجازت هُم نشته صرف د فرض غسل اجازت دي)

عِمامه وغیره د بدبوئي نه د ساتلو طريقه

ٿيني اسلامي ورونه د ڏيري غتي عمامي تپلو جذبه لري خو په صفائي کولو ڪبن کوتاهي کوي او دغسي ڊير څله په بي شعوري [يعني ناخبرئ] ڪبن په جمات ڪبن د "بدبوئي" خورو لو په جرم ڪبن اخته ڪيري. لهذا مَدَنَي عرض دي چه عِمامه، سربند شريف او خادر استعمالولو والا اسلامي ورونه د د موسم په اعتبار يا ضرورتاً دا خيزونه زر زر د وينخلو تركيب جوروئي، گنبي د خورو، خولئي او تيلو وغیره په وجه په دي خيزونو ڪبن بدبوئي پيدا ڪيري، اگر چه پنچله هجه کس ته نه محسوسيري خو نورو ته د بدبوئي په

وجه ڊيره کرکه ورخی، پنچله پري ٿکه نه پوهيري چه د چا سره د ڊير وخته پوري ٿه مخصوصه خوشبو يا بدبوئي وي د هغې سره د هغه پوزه عادت شي.

صَلَوٰةٌ عَلَى الْحَبِيبِ
صَلَوٰةٌ عَلَى مُحَمَّدٍ

عِمامَه خَنَگَه پَكَارَ دَه

په ڪلکه خولئ [يعني توپئ] باندي د پنجي ترلي عمامي د استعمالولو په وجه هم په هغې کبن بدبوئي پيدا کيدي شي. که کيدي شي نو د ململ د نرئ سپكي کپري عمامه شريف استعمالوي او د دي د پاره د کپري داسي [نرمه د نرئ کپري] خولئ [يعني توپئ] په سر کوي چه هغه په سر پوري نبشي وي ٿکه چه داسي خولئ په سر کول هم سُنت دي. د پنجي ترلي عمامي په سر کولوا او په ترلي حالت کبن د سر نه لري کولوا په ٿائي ئي هره پيره په يو يو ول راتاولو تري او هره پيره ئي هم دغسي د خلاصولو تركيب هم کوي. او چه بيا بيا پري هوا لکي نو ان شاء الله تعالى بدبوئي به هم پکبن نه پيدا کيري. عمامه او سربند شريف، خادر او ويستلي شوي جامي چه نمر ته خوري

کړې شي نو هم د خوالي بدبوئي ترې لري کيدي شي او په دي
خیزونو باندي د بنو بنو نیتونو سره نبه عطر لګولو سره هم
بدبوئي لري کيدي شي. ضمناً د عطرو لګولو نیتونه او موقعې
هم ولولي:

صلوٰ علیٰ الحبیب

د خوشبو لګولو نیتونه او موقعې

فرمان مُصطفى ﷺ: "د مسلمان نیت د هغه د عمل نه
بهتر دي." (**الْمَعْجَمُ الْكَبِيرُ** ج ٦، ص ١٨٥ حديث ٥٩٤٢)

- (۱) د خوب نبی ﷺ سُنّت دی خکه به خوشبو لګووم
- (۲) د لګولو نه مخکن به یسم الله
- (۳) خوشبو راتلو باندي به درود
- (۴) د لګولو نه پس به د نعمت د شکر ادا کولو په نیت شریف او
- (۵) ملائکو [يعني فربنتو] او (۶) مسلمانانو آلَحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وايم
- (۷) عقل ورسه زیاتیرې نو د ته به فرحت (يعني خوشحالی) رسوم
- (۸) د حاکم شريعت يادولو او سُنّتونو زده کولو د پاره به [د دي په ذريعة]
قوټ حاصلووم (امام شافعی رحمۃ اللہ علیہ) فرمائی چه د بنې خوشبو لګولو سره عقل زیاتیرې.
- (۹) د خپل لباس وغيره نه به [د

خوشبو لکولو په ذريعه] بدبو لري کوم چه مسلمانان د غٽبٽ د گناه
 نه بچ کرم (ځکه چه د کوم يو مسلمان جامي بدبورداره وي نوي په د شرعی
 اجازته د هغه په باره کښ مئلاً داسي وئيل چه "د هغه د جامو يا لاسونو يا
 خلپه نه بدبوئي راتلله" غٽبٽ دي) (۹) د موقعې په مناسبت دا نیټونه
 هم کيدي شي مئلاً (۱۰) د نمانځه د پاره به زينت [يعني بشکلا]
 حاصلووم (۱۱) د جمات (۱۲) د تهجد د نمانځه (۱۳) د جمعي (۱۴) د
 ګل شريف د ورځي (۱۵) د رمضان الْمُبارَك (۱۶) د واړه اختر (۱۷) د
 غټه اختر (۱۸) د ميلاد شريف د شپې (۱۹) د عيده ميلاد النبی
 ﷺ (۲۰) د جلوس ميلاد (۲۱) د شبِ معراج النبی
 ﷺ (۲۲) د شبِ براءت (۲۳) د یوولسمې شريفې (۲۴) د
 يوم رضا (۲۵) د دريس قرآن (۲۶) د حدیث (۲۷) د تلاوت (۲۸) د
 آورادو او وظائفو (۲۹) د درود شريف (۳۰) د دیني مطالعې (۳۱) د
 تدریس عالم دین (۳۲) د تعليم علم دین (۳۳) د فتوی نویسي (۳۴)
 د دیني کتابونو د تصنيف او تالیف (۳۵) د سُنّتو ډکې اجتماع (۳۶)
 د اجتماع ذکر و نعت (۳۷) د ختم قرآن (۳۸) د دريس فيضان سُنت
 (۳۹) د مَدَنِي دورې (۴۰) د سُنّتو ډک بیان په موقع (۴۱) د عالم
 (۴۲) د مور (۴۳) او پلار (۴۴) د مومن صالح (۴۵) د پير صاحب
 (۴۶) د موئے مبارک د زيارت [يعني ليدلو] او (۴۷) د مزار شريف د

حاضرئ په موقع باندي هم د تعظيم په نیت د خوشبو استعمال کيدي شي. چه خومره بنه بنه نیتونه کوي هم هغه همره به موزيات ثواب کيري. هله چه د نیت موقع هم وي او هغه نیت شرعاً صحیح هم وي. که چا ته زیات نه وي ياد نو هم کم از کم دوه درې بنه بنه نیتونه کول پکار وي.

اے زمونبره خوره الله عَزَّوجَلَّ! تراوسه پوري که مونبره خو خله هم جمات ته د بدبوئي ورلو گناه کري وي د هجي نه توبه کووا او دا عزم کوو چه آئنده به کله هم د هیخ قسمه بدبوئي جمات ته نه ورو.

يا رَبِّ مُصْطَفَى عَزَّوجَلَّ! مونبره ته جُمَاتُونَه د خُوشِبُودَارَه سَاتِلُو سعادت را کري. يا الله عَزَّوجَلَّ مونبره ته د هر قسمه ظاهري او باطنی بدبوئي نه د پاك کيدو سره جمات ته د حاضرئ سعادت را کري. يا الله عَزَّوجَلَّ! زمونبره د خوشبوداره آقا حَلَّالُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْهُوَ سَلَّمَ په خاطر مونبره ته د گناهونو د بدبوئي نه خلاصې را کري او د خوشبو نه ډک جَنَّتُ الْفِرْدَوْسِ کښې د خپل خوشبودار حبيب حَلَّالُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْهُوَ سَلَّمَ کاووند رانصيب کري.

أَمِينٍ بِرَجَاءِ اللَّهِ الْأَمِينِ حَلَّالُ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَالْهُوَ سَلَّمَ

والله جو مل جائے مرے گل کا پسینہ
ما نگے نہ کبھی عطر نہ پھر چاہے دلہن پھول (حدائق بخشش)

وَاللَّهُ كَهْ چرپی پوری کرپی د خور نبی خولپی

بیا ناوی به نه غواری کلہ عطر نہ گلو نه

خپل غابنو نه په غور سره په آئنه کبن او گورئ

د خیرخواهی د جذبی په وجہ د ثواب گتلو د حرص لرلو په
وجہ عرض دی چه که ستاسو غابنو خیرن یا زیر وی نو په
خوشحالی د سگ مدینه غَفِيْرَةَ له طرفه یو خو مَدَنِی گلو نه قبول
کری، إِنَّ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى دیره فائدہ به مو وشی.

✿ خیر غابنو نه د نورو خلقو د پاره د کراحت او کرکبی باعث
وی✿ په ملاقاتی وغیره باندی د خیرنو غابنو والا کس د
شخصیت بنه اثر نه پریوختی✿ په کثرت سره د پان گتکی
وغیره خورلو والا لکه چه د خپلو غابنو د بنائست تباہ کولو د
پاره پیسی لکوی او د خلپی پخیدل او کینسر په بیعه اخلي✿
مسواک د سُنَّت مطابق بنه مبرئ✿ د خوراک نه پس په غابنو
کبن د خلال کولو عادت جور کری✿ چه کلہ هُم خه او خورئ

يا چايسه وغيري وختبئ نو په خله کبن لبرې او به اچوئ او د يو
خو منتو د پاره ئې پکښن خوزوي دغسي به د خلې دنه طرف
او غابسونه د خه حده پوري وينخل شي د اوده کيدو په وخت
کبن حلق او غابسونه به صفا کول پکار دي، گني مرئ به
خرابيري او په غابسونو پوري به د خيري پاتري نور ګلک نبني،
خله چه بنده وي نو د خوراك د زرّاتو د سخا کيدو په وجه په
خله کبن بدبوئي پیدا کيربي او خيتبي ته د جراشيماو تللو په وجه
قيسم قسم بيمارئ پیدا کيربي په اودو د خيتبي ګنده هواګاني
خلې ته راخيزې خکه خله بدبداره شي، چه پاخئ نو فوراً
لاسونه وينخئ او بيا مساواک کوي او خله وينخئ.
تعالي د خلې بدبوئي به لري شي.

د غابسونو بهترین پودر

په مناسب مقدار کبن د خوراك سودا او هم هغه همره مالکه
په بوتل کبن واچوئ، د غابسونو بهترین پودر تيار دي، که موافق وي
نو هره ورخ غابسونه په هم دي پاک کوي، تعالي په هغه
ساعت به د غابسونو خيري لري شي. فرض کړئ که په ورو کبن يا

د خُلي بل خه خائي کبن سوي محسوس کريئ نو [د پودرو] مقدار
کم کريئ، که بيا هم تکليف محسوسوي نو د صفائی بله خه طريقه
اختيار کريئ، غابونه په هر حال کبن صفا کيدل ضوري دي.
مداني ګل: د هر قسم صفائی سُنت او شريعت ته مطلوب [يعني
خوبنه] ده.

بدبوته د هن میں ہو، دانتوں کی صفائی ہو
مہکائی درودوں کی منہ میں ترے بھائی ہو

چه ډنه وي بوئي په خله کبن هم غابونه د صفا وي
زما وروره چه د درودو خوشبويانې په خله ستاوي

صلوا عَلَى الْحَبِيبِ

نوت: دا رساله وړومبې خل په ۱۲ شَعْبَانُ الْمُعَظَّم (بمطابق ۱۴۲۷هـ)
2006-09-28) ترتیب کري شوي وه او دير خله چاپ کري شوه. بيا
په ۵ ربیع الآخر ۱۴۳۳هـ (بمطابق 2012-2-28) په دي نظر ثانی وکړي
شوه.

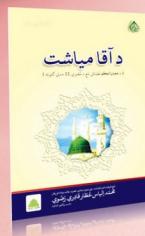
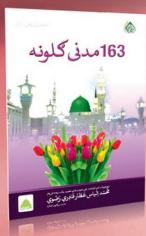
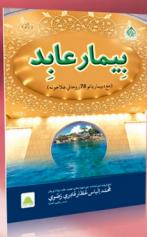
دا رساله د لوستلونه
پس د ثواب په نیټت
چا ته ورکړي

صلوا عَلَى الْحَبِيبِ

نيک او نمونج گزاره جو ریدو د پاره

هر زیارت د مانیام د نمانځه نه پس ستاسو په خائی کښ کیدونکې د دعوت اسلامي د سُنّتو ډکه هفته واره اجتماع کښ د رضائے إلهي د پاره د بنو بنو نیټونو سره ټوله شپه تیروئی ﴿ د سُنّتو د تربیت د پاره په مَدَنِی قافیلو کښ د عاشِقانِ رَسُول سره هره میاشت د دری و رخو سفر او هرې مَدَنِی میاشتی په یڪُم تاریخ ئې د خپل خائی ذمَه دار ته د جمَع کولو معمول جوړ کړئ.

زما مَدَنِی مقصد: ”ما ته د خپل څان او د ټولې دُنیا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي.“ إنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ . د خپل څان د اصلاح د پاره په ”مَدَنِی انعاماتو“ عمل او د ټولې دُنیا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پار په ”مَدَنِی قافیلو“ کښ سفر کول دي. إنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ

فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران زرہ سبزی منڈی، بابُ المدینہ (کراچی)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net